

ОСНОВНІ ПОЛОЖЕННЯ ОЦІНКИ ЯКОСТІ ЛОГІСТИЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

Мезенцова А.В.

*Науковий керівник: Криворучко О.М., д.е.н., професор
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

На сьогодні якість в умовах ринкової економіки постає важливим елементом успішної діяльності будь-якого підприємства. Сучасна література та практична діяльність доводить, що оцінка якості логістичного менеджменту здійснюється за допомогою показників ефективності та результативності. Сюди відносять: споживчий сервіс; повні логістичні витрати; час виконання замовлення; продуктивність; повернення па інвестований в логістику капітал. Але ці показники в більшому ступеню характеризують об'єкт логістичного менеджменту, не оцінюють якість реалізації функцій управління.

На основі літератури [1-5] проведемо аналіз методів оцінки якості логістичного менеджменту.

1. Метод експертних оцінок. Авторами вважаються Олаф Хелмер, Норман Далке, і Ніколас Решер. Метод дає можливість оцінити досягнення підприємств в окремих галузях діяльності та успішності роботи підприємства в цілому, а також для порівняльної оцінки роботи підприємств. Недоліком можна назвати суб'єктивність результатів [1].

2. Метод самооцінки системи якості на підприємстві. Розробляється кожним підприємством індивідуально та дозволяє оцінити ефективність діяльності підприємства після впровадження системи якості. Конкретної оцінки якості менеджменту не дає. Результати самооцінки підприємство може застосовувати тільки у своїй роботі (для порівняння звітних і фактичних показників).

3. Метод математичного визначення рейтингу якості менеджменту. Даний метод, запропонований М. Гріном, дає математичну точність результатів, хоча складність методу заключається у побудові структури показників, не всі з яких можна представити у вигляді вектору.

4. Метод оцінки відповідно до рівня розвитку підприємства. Дає інтегральну експертну оцінку ступеню використання технологій планування, організації і управління базисними бізнес-процесами на підприємстві. Метод доволі трудомісткий, призначений для промислових підприємств, які працюють на засадах TQM, та не має практики застосування на АТП [2].

5. Метод рангової оцінки. Узагальнений метод, призначений відображати тенденції змін якості у часі, підводить загальний підсумок зусиль робітників усіх служб, служить базою для проведення деталізованої оцінки. Результати використовують для розробки конкретних, технічних, організаційних і інших управлінських рішень. Більше підходить для оцінки якості продукції, ефективності діяльності підприємства в цілому [3].

6. Метод інтегральної оцінки якості корпоративного управління. Розроблений для акціонерних товариств, враховує інвестиційну активність підприємства, є досить об'єктивним. Метод трудомісткий, не прийнятний для малих підприємств [4].

7. Функціональна модель оцінки менеджменту (ФМОМ). Є найбільш оптимальним для використання у сучасних умовах, націлений на досягнення стійких конкурентних переваг. Але даний метод не враховує наявний у підприємства потенціал управління, яким оперують функції менеджменту [5].

Необхідність в удосконаленні наявних методів обумовлюється відсутністю єдиних положень щодо оцінки якості менеджменту.

Для формування системи показників якості логістичного менеджменту візьмемо за основу визначення оцінюваного поняття, за яким менеджмент розглядається як процес реалізації потенціалу управління через функції управління логістичною системою (ЛС) при якому забезпечується досягнення запланованих результатів діяльності підприємства. При оцінці якості логістичного менеджменту пропонується розглядати три напрямки, які безпосередньо впливають на нього: якість ресурсного забезпечення управління; якість реалізації функцій управління логістичною системою; рівень досягнення мети підприємства в ринкових умовах. Від якості ресурсного потенціалу управління залежить забезпеченість підприємства усім необхідним для ефективної реалізації своєї діяльності. Діяльність менеджерів реалізується через функції менеджменту. Транспортні підприємства повинні вдосконалювати процес менеджменту інформацією через використання сучасних інформаційних та телекомунікаційних технологій, а також інформаційних систем. В умовах господарського спаду перенесення функцій керування відділом ІТ допомагає зосередитися автотранспортним підприємствам на основному виді діяльності. Показники досягнення результату управлінської діяльності конкретно не можуть бути визначені, так як для кожного підприємства вони є індивідуальними в залежності від різних причин. Так як усі показники якісно характеризують їх кількісні сторони, є багатограними та різнорозмірними, то оцінка здійснюватиметься за допомогою експертів (тобто якісна оцінка). Кількісна характеристика буде одержана за допомогою інтегрального показник якості логістичного менеджменту.

Література:

1. Безпалько О.В., Крайнюченко О.Ф. Використання методу експертних оцінок в маркетингових дослідженнях. *Харчова промисловість. Серія: Економіка*. 2008. № 7. С. 128-132.

2. Круглов М.Г., Шишков Г.М. Менеджмент качества как он есть. М.: Эксмо, 2006. 544 с.

3. Винокуров В.А. Качество менеджмента – основа современной управленческой парадигмы. *Менеджмент в России и за рубежом*. 2006. № 6. С. 9-19.

4. Момот Т. О методах оценки корпоративного управления. *Менеджмент в России и за рубежом*. 2007. № 1. С. 41.

5. Маслов Д., Ватсон П., Чилиши Н. Применение функциональной модели оценки менеджмента для достижения устойчивых конкурентных преимуществ. *Менеджмент в России и за рубежом*. 2007. № 3. С. 10-31.

ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ ОПТИМІЗАЦІЇ ВИБОРУ СИСТЕМИ ПОСТАЧАННЯ

Мирошниченко М.Є.

*Науковий керівник: Бочарова Н.А., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Здійснення виробничого процесу на автотранспортному підприємстві, яке займається створенням матеріальних благ, неможливо уявити без матеріальних запасів, основною метою придбання й утримання яких є задоволення потреби, що виникає в процесі виробництва в придбаних запасах (для АТП найбільш важливі – це паливо, запасні частини для поточного та капітального ремонту автомобілів, сировина, матеріали, напівфабрикати, тара та тарні матеріали, малоцінний та швидкозношувальний інвентар). Матеріальні запаси – «це товарно-матеріальні цінності, призначені для використання, але які тимчасово не використовуються, очікуючи надходження в процес виробничого споживання» [1].

Створення запасів – це складова частина виробничої діяльності, що є надзвичайно важливою для створення умов безперебійного виробництва, але займатися якою без значних запасів неможливо. Обсяги виробничих запасів залежать від характеру й масштабу виробництва, ступення насиченості ринку товарами та послугами. Збільшення розмірів запасів може бути викликано як зростанням масштабів виробництва, так і нерівномірним, недостатнім насиченням ринку матеріальними ресурсами, а також недотриманням постачальниками своїх зобов'язань. Створення більших, ніж це необхідно, виробничих запасів має певні суттєві недоліки, які заважають підвищенню ефективності виробництва. До них можна віднести: «витрати на фізичне зберігання запасів; вилучення із обороту значних коштів; упущений доход; втрати при зберіганні як в кількості, так і в якості запасів; моральний знос запасів матеріальних ресурсів» [1].

Надлишок запасів може впливати на ріст собівартості продукції та послуг, сприятиме уповільненню обіговості коштів. Але їх нестача може порушити виробничий процес, викликати простої обладнання. Тому вкрай важливим є обґрунтування норм запасів та їх обсяг. Для цього використовуються моделі планування запасів. Але потрібно обрати оптимальну модель для кожного виду виробництва на підприємстві.

З міжнародного досвіду зрозуміло, що особливу здатність ефективно управляти своїми виробничими системами продемонстрували японські фірми,